

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Vremi întunecate, suflete luminate.¹

După modelul proverbului «vremi mari, oameni mari» am putea să zicem: *Vremi întunecate, suflete luminate.*

Că din întunecime, — din acel ceva, care nu-l putem pătrunde și totuși trebuie să-l experiem, — este mult în vremile de astăzi, o simțim foarte bine; pentru că întunecime este lupta popoarelor, care se desfășoară în jurul nostru, asemenea unui joc macabru, în care forța brutală strivește în picioare dreptul și libertatea, câtă vreme pe atâtea și atâtea fețe îmbujorate se așează paloarea morții, pe atâtea ochi plini de viață se coboară noaptea mormântului. Și totuși întunecul acesta pare că se umple cu lumini strălucitoare, se impopulează cu suflete învăpăiate, aproape somnambule, în cari arde focul însuflețirii, a cărui lumină, revărsându-se asupra noastră, ne luminează nu numai nouă, ci și generațiilor viitoare.

Focul acesta, lumina aceasta plină de strălucire, este flacăra și lumina idealismului, care izvorește mai întâi din *idealul național* și pe urmă din *veșnicile ideale omenestii*.

Fiecare națiune își are idealele sale, își are conștiința sa, istoria și menirea sa. Când se întâmplă, că marea și scumpa moștenire a vieții și a culturii naționale, — care ni-a hărăzit-o trecutul pentru ca s'o păstrăm prezentului și s'o lăsăm viitorului, — este amenințată cu primejdie, atunci din fiecare om se trezește nu numai instinctul propriei conservări, ci și sentimentul solidarității cu milioanele consăngenilor săi. Atunci fiecare om se însuflețește nu numai dintr'un singur suflet, din al său, ci din sufletele milioaneilor de frați ai săi, din sufletele națiunii sale. Iar senzația aceasta, însuflețirea aceasta, îl înalță și-l face erou, avântându-l la faptele mărețe ale *sufletului mulțimii*!

Instinctul, dorul și patima cea mare a solidarității strabate prin aceste suflete, cum aleargă vîind și zbătându-se un fluviu mare, când e strâmtorat într'o îngustă trecătoare cu stînci, pe unde abia o vâlcică ar avea loc, iar acum se scurge o Dunăre, sau un Rin. Nu puterea de viață a omului particular, nu interesele lui familiare lucrează aici, ci simțul de datorie față cu marile bunuri comune. Acesta înăbușe ori ce gând egoist, pentru ca sub farmecul puterii lui singuraticul să se uite pe sine și să se sacrifice pentru altul; nu însă pentru acesta sau pentru cutare, ci *pentru toți*, pentru întregul comun, pentru unitatea trecutului, prezentului și viitorului, pentru depo-

zitarul sîngelui, al vieții și al fericirii: *pentru neamul său*!

Idealul acesta tinde să se înalte tot spre mai bine și cere necurmăte jertfe; el pretinde să ne sacrificăm viața pentru viață, propria noastră viață pentru viața națiunii, să apărăm cu viața noastră vremelnică, de câteva decenii, viața de sute și mii de ani a neamului și să asigurăm cu suferințele noastre fericirea generațiilor de mâine.

Deasupra idealelor naționale se înșiruie însă ierarhia altor ideale, cari sunt mult mai înalte, *pentru că sunt veșnice și nu sunt naționale, ci dumnezești*.

Acestea însă, departe de a întuneca idealele naționale, dimpotrivă, le aprind și le împrumută o astfel de putere și un astfel de foc, care numai dintr'o ordine mai înaltă și din o *credință superioară* se poate naște. Credința aceasta conduce pe om, peste lupte și peste morminte, peste izbâni și înfrîngeri, peste tragedii particulare, peste catastrofele familiare și naționale, la convingerea puternică în necondiționata afirmare a individualității celei nobile dintr'însul. Ea aruncă lumină și face să întrezărim ordinea morală superioară, *pe Dumnezeu*. Credința aceasta găsește în sine o viață vrednică să murim pentru ea și conține valori, pe cari atunci le scoate la iveală, când le plătim cu sîngele și cu viața noastră. Atunci ajunge omul în stăpînirea acestor comori, când s'a jertfit pe sine pentru ele.

Având credința aceasta puternică, sunt în stare să mă încadrez în lume cu atîta conștiință, tărie și pozitivitate, încât, — deși în fața mea năvălește potopul forțelor distrugătoare, care mă ia și mă duce ca pe o așchie, iar focul luptelor mă arde, ca pe un fulg ușor, — totuși simțesc, că nu mă poate doborî de pe picioare și cu viața mea eu rămân biruitor. Poate să fie într'asta o doză de naivitate, dar este și un fel de străfulgerare; naivitatea este obrăzorul de copil nevinovat al relativismului, fulgerătura e strălucirea momentană a sufletului. În caosul acesta nebun, el, sufletul, lucește ca diamantul în nisip. E plin de o *divină conștiință de sine*, iar conștiința aceasta izbucnește din prăpastia cea mai adîncă, din tranșeele, în cari plouă grante, din mocirlele, în cari se prăvălesc rîniții, din piepturile tuberculoase și din sufletele îndurerate ale refugiaților, și strigă către Dumnezeu ordinei și al bunătății, strigă către El, se așează pe aripile înflăcărâte ale cheruvimilor și strigă: «Doamne, auzi glasul meu... Tu știi, al meu glas, care are mai multă greutate, decât bubuitul tunurilor sau decât cântecul sferelor cerești. Astfel știu și astfel mărturisesc. Știu, că glasul meu este un imn vrednic de a fi ascultat, pentru că pornește din suflet, din lumea aceea spirituală, care acum e înăbușită în ma-

terie, dar gravitează în afară, *cătră Tine...*»

Starea aceasta sufletească, plină de măreție, voința aceasta superioară se chiamă: *credință în ordinea morală a lumii*!

*

Ordinea aceasta morală există. Și în lumea întreagă, dar mai cu samă în lumea ciocnirilor și a luptelor, nu există altă credință, de care omul să aibă mai mare trebuință.

Ordinea o constituie totdeauna o serie de mai mulți factori și de felurite evenimente, aranjate în vederea unei ținte anumite și călăuzite de o idee comună. În ordinea morală a lumii seria aceasta constă din multe de toate: bine și rău, stropi de rouă și furtuni îngrozitoare, lumini de opaiț și fulgere uriașe, ochi de copii și sate aprinse, sărutări duioase și horcăieli de moarte, — dar pe toate acestea le așază în ordine o idee, ideea aceea, care robită de farmec se cugetă la *suflet*, la valoarea lui, la dreptul lui etern și la menirea lui dumnezească. Rândul tot rînd rămîne și dacă se așază într'însul răul; lucru de căpetenie este, că și răul stă în rândul, pe care îl comandază binele; principalul este, că răul este simplu servitor, simplu soldat de rând, care slujește binelui și se luptă în serviciul acelei puteri, care se manifestă în catastrofe și în suferințe, în glia verde a primăverii și în brîsul uscat al mormîntului: *în serviciul bunătății biruitoare a lui Dumnezeu*.

Cel care *astfel* crede în Dumnezeu și în sine, cel care crede, că și în vîietul caotic al puterilor cosmice el are cuvînt și încă cuvînt către Dumnezeu, cel care crede, că în vasul de lut, — în trupul său fragil, — poartă suflet, adevărat o valoare veșnică, pe care n'o pot zdrobi nici dinamitele, nici războaiele mondiale, cel care crede, că puterea biruitoare a binelui scoate sufletul și-l mîntuie chiar și din cenușa rămasă după arderea lumii întregi, și, ca pe un mărgăritar scump, îl încadrează în razele grației și în aurul iubirii dumnezești: *aceia crede în ordinea morală a lumii*!

Omul blazat și fără ideal nu vede în lume și în războaie decât sfîrmare, prăbușire și ruină; el și în sacrificii nu vede decât pierdere și resemnare. Dar sufletul unui astfel de om este întunecat și el nu poate să observe celelalte părți ale *realității*, cu deosebire superioritatea sufletului și valorile morale. Măcar că de acestea încă sunt și încă cît de multe!

Cutare erou, când a adus jertfa și a căzut în luptă, nu și-a dat numai viața, ci a salvat totodată un mare conținut ideal; nu a lăsat numai un gol după sine, ci în același timp a aprins o lumină cerească în jurul său; nu și-a vărsat numai sîngele, ci pe urmele lăsate de țâșnirile sîngelui său a cucerit nou teren pe seama cinstei și a credinței. Sîngele acesta curge mereu și nesecat sunt izvoarele lui. El seamănă cu uleiul miraculos din legendele sfinților, care izvorea din oa-

sele lor și zadarnic îl strîngeau în vase, pentru că nu se gîta nici odată.

Un astfel de ulei spiritual izvorește și din sufletul marilor eroi. Prin contactul cu ei se unge cu duhul, se edifică și se inspiră seria de generații următoare. Fiecare erou reprezintă astfel capitalul ideal al unei *renașteri sufletești*, fiecare devine un deschizător de drumuri nou, care din cărarea îngustă croiește drum de țară, pe care apoi, la lumina marilor ideale omenestii, înaintează generațiuni după generațiuni, pășind către țînte înalte și veșnice...

Nimeni nu face serviciu mai mare neamului său și întregii omeniri, decât cel care-i aprinde lumina, când se află în întunec.

Aflându-ne în întunec putem să ne întristăm, putem să lamentăm pe urma grozăviilor războiului, putem chiar să ne scandalizăm la vederea acestor fapte neomenoase și evenimente iraționale. Cu asta însă nici întunecul nu l-am răsflat, nici grozăviile nu le-am curmat. Aceasta se face pe altă cale și în alt chip: întunecului adevărat îi trebuie lumină și caosul are trebuință de ordine. Iar lumina aceasta nu poate fi, decât credința puternică, că și în caosul istoric de astăzi se afirmă o ordine mai înaltă, și că cheia înțelesului lumii nu este trupul, ci sufletul.

Credința aceasta naște în vremi întunecate suflete luminate!

Trad. de Gh. Tulbure.

Teoriile războaelor.

Dăm după «Moldova» din București, organul de publicitate al bătrînului și marelui bărbat de stat român *P. P. Carp*, următoarele păreri interesante asupra teoriilor războaelor, interesante mai ales în urma concluziunilor finale la cari ajunge scriitorul articolului, care se pronunță astfel:

«Războiul, fenomen de o importantă însemnătate, a impresionat pe toți cugetătorii de demult și pe sociologii de astăzi, cari incidental, sau în monografii, au căutat să dea acestui fenomen politic și social și o bază teoretică.

S'au emis până în prezent mai multe teorii, pe cari le vom rezuma aici spre a vedea, cari din toate trebuie să ne călăuzească în practică, când ziua cea mare a înțării în războiu va sosi și pentru noi.

După unii războiul este o izbucnire mai violentă a luptei, ce se dă în continuu *între rase*, pentru supremația uneia dintre ele asupra celeilalte.

Propriu vorbind nu de lupte între rase poate fi vorba, ci de lupte între familiile diferite ale uneia și a celeilalte rase. Rar de tot s'au ciocnit popoare de rase deosebite, cum a fost ciocnirea Turcilor, a Pecenegilor, a Ungurilor, cu popoarele arice ale Europei, sau cum au fost războaiele din ultimul timp între statele europene și China și Japonia.

¹ Un articol din cea mai nouă scriere a episcopului din Alba-regală Dr. O. Prohászka, apărută sub titlul: *Sufletul războiului*. Bpsta, 206 pp. 1915.

Numirea de *rasă* se păstrează totuși pentru ușurința exprimării.

Războaiele din antichitate s'ar putea rezuma după această teorie la lupta între Greci și Persi, între Latini și popoarele galice, iberice, semitice etc. cari mărgineau bazenul Mediteranei. Cele din evul mediu s'ar putea rezuma la lupta între Arabii semiți și Spaniolii latini, între Germani și Francezi, între Turcii mongoli și popoarele arice din sudostul Europei, și tot așa și războaiele evului modern ar fi o manifestare mai vie a luptei între rasele ce-și dispută supremația în Europa și celelalte continente. După această teorie războiul de față este o luptă între rasa germană deoparte și rasele: latină și slavă de altă parte.

Gruparea simetrică a statelor ce se războiesc ne-ar conduce și mai repede la admiterea acestei explicațiuni.

Totuși teoria aceasta, pe cât de interesantă ca suprafață, (W. Grunpłowicz o apără cu căldură) este pe atât de discutabilă în fond.

În sânul grupurilor mari de rase diferite ce s'au războit s'au găsit totdeauna fel de fel de neamuri, aparținând la diferite rase, și unele chiar la rasa grupului potrivnic, și cari încheiau alianțe între ele, nesocotind (de cele mai multe ori inconștient) condiția rasei care-i lega pe unii de alții.

Persi, Romanii, Slavii, Latini de astăzi și grupul austro-germano-ungar, ce stă bloc înaintea ochilor noștri, au fost conglomerate de asemenea natură. Această constatare elementară a contribuit mult, ca teoria aceasta a luptei de rase să fie discreditată.

După dânsa ar rămânea neexplicată o serie de războaie, cum ar fi lupta între Greci și Romani, între Franci și Germani, între Francezi și Italiani, iar astăzi între Germani și Englezi, ca să nu mai vorbim de luptele între grupurile ce alcătuiesc fiecare din aceste popoare, cum au fost luptele între cetățile grecești, sau între statele franceze din evul mediu.

Afară de aceasta teoria luptei de rase nu ne poate da nici o deslegare în privința rezultatului războaielor purtate, neprecizând, care rasă e chemată să învingă. Ea are în privința aceasta numai anumite preferințe, cari se explică cele mai adeseori prin naționalitatea celui ce se face apărătorul ei.

Este dar o teorie, ce nu se poate susține, fiindcă nu servește la scopul pentru care a fost creată.

O altă teorie afirmă, că nu antagonismul de rase, ci contrarietatea de *interese* ar determina conflictele sângeroase între popoare. Această concepție reprezintă un progres față de cea primă, întrucât varietatea intere-

selor ce se pot imagina corespunde cu complexitatea fenomenului însuși.

Sunt în adevăr multiple interesele, cari pot împinge popoarele la războiu și mai în fiecare războiu găsim reprezentate unul sau mai multe interese deodată. Interesele economice în primul rând, apoi interesele politice, religioase, culturale, și chiar intelectuale, au stat la baza tuturor războaielor.

Cu toate acestea nici această teorie nu se poate accepta fără rezerve, deși ea se poate adapta la orice fel de războiu imaginabil, fiindcă nu ne poate da un criteriu sigur, când va fi să luăm pe viitor o hotărâre.

Teoria aceasta în adevăr nu ține seamă de două elemente decisive în soarta războaielor: de elementul geografic și de calitatea popoarelor ce se luptă. Ar rezulta după dânsa, că războaiele consacră interesele cele mai legitime sau cele mai vitale, pe când în fapt ele consacră pe cele mai bine susținute, decernând victoria popoarelor celor mai superioare calitativ. Pe de altă parte obstacole geografice au împiedecat de multeori victoria acelor popoare, ce aveau totuși interese vitale ca să treacă peste ele. Istoria este plină de exemple pentru a ne ilustra acest adevăr, că mărele și muniții în special au domolit pentru multe secole tendințele de expansiune ale popoarelor cuceritoare. (Va urma).

Provocare

cătră bursierii «Fundațiunii lui Gozdsu».

Dupăce fundațiunea fericitului *Emanuil Gozdsu* în anul școlar trecut a oferit feliurite burse și ajutoare la 233 studenți, în suma totală de cor. 110,432.78, și dupăce în urma grelelor împrejurări, provocate de războiul actual, venitele fundațiunii au scăzut în mod simțitor, — pentru a vedea și a ne orienta, dacă și în ce măsură s'ar mai putea susține și escontența pe viitor bursele acordate: prin aceasta se provoacă toți actualii bursieri să-și înainteze cât mai curând și cel mult până la 5 Iulie st. n. a. c. cererile de legitimare despre sporul obținut la studii în anul școlar 1914/15., alăturând spre acest scop testimoniuul școlar și respective indexul dela facultatea unde au studiat, iar aceia, cari au făcut serviciu militar în urma mobilizării, sau fiind înrolați ulterior, — pelângă indexul despre semestrele ascultate până acum să producă atestat de serviciu dela autoritatea militară competentă despre timpul petrecut la armată.

Bursierii vor avea a indica în petițiune suma primită în anul școlar trecut, precum și aceea, dacă mai re-

flectează la bursă ori nu, — notând totodată și locul unde doresc a studia în anul viitor școlar, iar ceice sunt de prezent militari vor avea să anunțe și aceasta împrejurare în cererea lor.

Spre orientare se observă, că ceice nu vor răspunde la provocarea prezentă, se vor lipsi de bursele avute.

Totodată se invită bursierii fundațiunii Gozdsu, cari au cunoștință pozitivă despre vre-un coleg bursier mort pe câmpul de luptă, ori ajuns în captivitate, să notifice aceasta spre orientare Reprezentanței.

Pentru mai mare publicitate ziarele noastre din patrie sunt rugate a reproduce această provocare în coloanele lor.

Sibiiu, din ședința reprezentanței fundațiunii Gozdsu, ținută la 15/28 Maiu 1915.

Prezidiul Reprezentanței
fundațiunii Gozdsu.

Războiul.

Lupte grele s'au dat în Galiția pe un front lung de 300 kilometri. Despre rezultatul lor ni se spun următoarele într'un comunicat al statului major austro-ungar: Pe câmpul de războiu rusec n'au fost în stare Rușii, pe lângă cea mai îndârjită apărare, se reziste atacului general, îndreptat în contra lor din partea trupelor aliate. Au trebuit să se retragă cu grăbire pe întregul front. Trupele noastre victorioase urmăresc pe dușmanul bătut, cu multă energie. Pe șosea ce duce la Lemberg armata generalului Böhm-Ermolli a scos cu asalt pe Ruși din pozițiile lor Marți noaptea, alungându-i până dincolo de Sandowo. Armata lui Pflanzer-Baltin a ocupat apoi Miercurea dimineața localitatea Nizniow. Dela 1 Iunie până la 15 Iunie au ajuns în captivitate 108 ofițeri și 122.500 soldați rușești, și capturate au fost dela Ruși 53 de tunuri, 187 mitraliere și 58 de care cu muniții.

Dela granițele italiene vin următoarele știri: Trupele italiene au făcut nouă încercări de înaintare, dar au fost respinse pretutindenea, și anume, la râul Isonzo, lângă Monfalcone, Sagrado și Plava, apoi la granițele Carintiei, la pasul Plöcken și la Pentelslein dela granițele Tirolului. Italianii nu pot deci se înainteză niciunde.

Pe frontul dela apus Englezii și Francezii au îndreptat de nouă atacuri înverșunate asupra Germanilor, în urma înfrângerii Rușilor, și la Ipern li-a succed Englezilor se silească pe Nemți să se retragă puțin, dar în alt loc două atacuri făcute de patru di-

viziuni engleze au fost respinse cu pierderi enorme pentru dușman. Tot așa respinse au fost și atacurile Francezilor pretutindenea.

Italia condamnată de Bulgari.

Intrarea Italiei în acțiune, alături cu puterile din tripla înțelegere, nu e de loc pe placul statelor mici din Balcani, cari își văd prin aceasta atacate ori primejdite interesele lor proprii. E foarte nemulțumită în prima linie Serbia, care a și trimis trupe în Albania, spre a ocupa o parte din acest stat, născut mort înainte cu doi ani, ca să nu și pună cumva aci Italia pic'orui în mod definitiv, închizând pentru Serbia drumul de ieșire la mare. Dar e nemulțumită și Bulgaria și e nemulțumită Grecia, știind bine, că planul Italiei care este: de a deveni sângura stăpână a mării adriatice, cu desconsiderarea intereselor altora, și de a deveni atotputernică și poruncitoare în peninsula balcanică. Înregistrând deci intrarea Italiei în acțiune, în felul cum a intrat, presa țărilor balcanice a stigmatizat cu energie purtarea perversă a guvernului dela Roma, care pentru a putea fura cât mai multe teritorii străine, nu s'a sfiit se comită trdarea murdară, care va forma o rușine vecinică în istoria poporului italian.

În deosebi aspru la vorbă dar drept la judecată e ziarul „Cambana” din Sofia, organul de publicitate al guvernului bulgar și al partidului guvernamental din Bulgaria, care își precizează astfel părerea asupra uratei trădări a Italiei:

„Italia s'a despărțit de bunii ei aliați, cu ușurința unei femei pierdute, care după o lungă căsnicie de 30 de ani devine prostituată de stradă, furându-și bărbatul în tovarășia dușmanilor lui.

Murdăria aceasta devine și mai respingătoare, când femeia necinstită, — cum este cazul Italiei, — se laudă la toată lumea, că s'a prostituat cu amantii ei și în timpul căsniciei, îngălandu-și soțul fără rușine.

Cu toate acestea, rușii noștri (ca și cei din România! Red.) găsesc gestul frumos; ceea ce denotă, că Italia este de mult prostituata politică a Europei.

Aprobarea gestului Italiei de către rușii noștri mai are și o altă semnificație, și anume: *Și ei, ca și Italia, își prostituează conștiința și convingerile pentru interes, ceea ce este identic cu fapta unei femei ușoare, care se vinde pentru bani.*

Dar să lăsam pe rublagii noștri să-și continue propaganda lor nepatriotică de toate zilele și să examinăm loial și cinstit gestul Italiei, în tocmă cum l-am judecat și pe al foștilor noștri aliați d-n 1913. Și atunci vom vedea limpede murdăria gestului italian, care provoacă disprețul oricărui om cinstit.

Gestul Italiei nu găsește încă precedent în istoria sbuciumată a omenirii. Până în prezent nu s'a văzut încă un stat, care aliat cu alte vremi de 30 de ani, să se pregătească continuu miliuărește, pentru ca în cele din urmă, la momentul critic, să se arunce cu furia unei hiene asupra lor.

Serbia și Grecia au comis un fapt aproape similar asupra noastră la 1913, dar el nu poate fi comparat cătusi de puțin în murdăria lui cu cel italian.

Foștii noștri aliați au avut cel puțin cavalerismul și corectitudinea să ne atace, după ce am terminat războiul angajat cu

FOIȘOARA.

Dela „Academia Română”.

— Raportul secretarului general asupra lucrărilor făcute în 1914—1915. —

În ședința primă a sesiunii din anul acesta a „Academiei Române” domnul secretar general al „Academiei”, St. C. Hepites, a dat citire următorului raport amănunțit despre lucrările făcute la „Academia” în anul expirat:

Domnilor Colegi! Două luni abia dela declararea groznicului războiu, care neapărat va egzoda din temelii organizația unei vechi civilizațiuni și va aduce prefaceri mari și de neînchipuit, neamul românesc întreg a fost cuprins de o serioasă îngrijire: Acel care de mai bine de 48 de ani li îndreptase pașii pe cărările cele mai sigure către conservare și propășire, ieșea din rândurile acestei lumi pentru a trece într-o veșnicie neuitată. Într'adevăr Regele Carol cel Intelent, întemeietorul Statului român modern, Primul Președinte de onoare și Protector al Academiei, s'a stins din viață în dimineața zilei de 26 Septembrie (10 Octombrie) 1914. Durerea cea mare ce a cuprins toată românimea pentru pierderea celui mai de seamă bărbat, care ni-a fost hărăzit de Providență, s'a resimțit și în Academia. Căci precum în viața națională, El

covășia totul prin marea Sa personalitate, fiind începător și îndrumător în numeroase direcțiuni de propășire, tot astfel slujia de pildă cu patriotismul și cu înălțarea Sa sufletească. Măhnairea Academiei este încă și mai mare, pentru că a pierdut în El pe unul din cei mai prețioși colaboratori, al cărui cuvânt a răsunat în atâtea rânduri printre noi, pentru a imprima urme adânci de înțelepciune și de învățătură. Cu spiritul Său eger și cu mintea Sa pătrunzătoare, a înțeles să realizeze tocmai acel scop care constituie rațiunea de a fi a instituțiunii noastre și anume cultivarea limbii românești și, ca mijloc neapărat, alcătuirea dicționarului limbii române. Avântul Său generos nu s'a oprit numai la întemeierea acestei opere în 1884 și la procurarea mijloacelor pentru aducerea ei la bun sfârșit, ci L-a stăpânit și în ultimul Său gând, îndemnându-l să înscrie în testamentul, care va rămânea un monument de înțelepciune și de patriotism, fondul de 600.000 lei pentru publicațiuni. Dacă ne gândim și la suma de încă 375.000 lei pe care a dăruit-o până acum Academiei pentru Dicționar, atunci ne putem da seama în de ajuns de cât preț punea marele nostru Rege pe astfel de lucrări.

Sarcinile grele și răspunderea care apăsă peste măsură asupra conducătorilor țării, li lăsaau fără îndoială puțin timp pentru lucrări științifice; cu toate acestea

însemnările Sale zilnice despre lucruri și oameni, de când a călcat pe pământul Țării-Românești încoace, sunt niște cronici foarte instructive pentru partea de timp de aproape o jumătate de veac, pe care în bună parte am apucat-o și noi. Notitele acestea publicate sub titlul de: Aus dem Leben Karls von Rumänien. Aufzeichnungen eines Augenzeugen, I—IV, Stuttgart 1894—1900, traduse în franceză și în românește, apar de cele mai multe ori ca niște instanțe sincere și fidele ale împrejurărilor prin cari a trecut țara noastră, și vor elești pentru istoricii de mai târziu, cari se vor îndemna să scrie istoria vremurilor noastre, un izvor de netăgăduită valoare. Răposatul nostru Rege, în această privință, și-a impus o îndoită sarcină, aceea de a deschide drumuri neumblate încă în mersul poporului nostru, de a întemeia fapte trainice pentru țară și totdeodată de a însemna și rolul și rostul lor. Iată de ce recunoștința și admirația noastră este atât de covârșitoare pentru această strălucită epocă, în care Regele Carol a prezidat destinele neamului nostru. Pentru a aprecia valoarea științifică și istorică a lucrărilor mult regretatului dispărut, să ne amintim de frumoasa cuvântare, pe care a ținut-o la Academia în 1904: Nicopole 1396—1877—1902.

D-l Președinte Dr. C. I. Istrati a adus trista veste a morții Regelui la cunoștința Academiei în ședința extraordinară dela 29

Septembrie (12 Octombrie) și a ținut, cu această ocazie, un mișcătoare cuvântare. Tot atunci s'a decis ca înălțătorul testament al Regelui Carol să fie reprodus pe o tablă de bronz în facsimile mărit și expus în sala de lectură a Bibliotecii. S'a mai decis ca să se azeze în sala de ședințe bustul răposatului Rege, să se depună pe mormânt o coroană de bronz și să se publice în Monitorul Oficial procesul verbal al ședinței extraordinare din acea zi. S'au expediat telegrame de condoleanțe M. S. Reginei-Văduve și M. S. noului Rege, care devine de drept Președinte de onoare și Protector al Academiei.

La 3/16 Decembrie am fost obiectul unei atențiuni deosebite din partea expedițiunii științifice italiene care, cu ocazia trecerii prin țară, a vizitat și Academia. Erau de față în această împrejurare d-l Președinte Dr. C. I. Istrati, d-l I. Bianu și Secretarul Domniilor Voastre general. S'a expediat o telegramă de omagiu A. S. R. Dozelui Abruzziilor, la care A. S. R. a binevoit a răspunde.

În ședința dela 6/19 Februarie, în urma propunerii colegului nostru d-l N. Iorga, ați hotărât să adresăm Academiei Regale sârbești o telegramă de condoleanțe pentru pierderea președintelui ei, a bătrânului istoric Stojan Novacovici, un bun prieten al Românilor.

La 15/28 Iunie, d-l Președinte Dr. C.

Turcia. Cum ar fi calificat atunci rusofiliile noastre, cari erau la putere, gestul aliaților, dacă în loc să aștepte terminarea războiului, ne-ar fi atacat în momentul, când trupele bulgare erau la Ceatalgea? De sigur, că nu l'ar fi considerat de frumos, cum au aerul să-l califice pe cel italian!

România ne-a atacat, — vor zice rusofiliile noastre, — în momentul când eram în luptă cu foștii aliați. Ei bine, nici gestul României nu are nimic din mândria celui italian, de oarece ea nu era aliata noastră, cum este cazul Italiei, ci chiar o dușmană a noastră pe vremea aceea.

Gestul Italiei rămâne dar unic în istoria omenirii. El denotă cu prisosință perversitatea și mândria de caracter a poporului italian, fără asemănare în istorie, de cât cu al papei Alexandru Borgia, care, de și avea copii cu propria lui fiică, trona ca reprezentant al curățeniei sufletești și al lui Dumnezeu pe pământ.

Ca și acest sfânt discipol al preceptelor poporului italian, care își asasină musafirii cu vin otrăvit, spre a le fura averile, oamenii de stat italieni au morfinitat îndelung pe Germani și Austriaci, pentru ca pe ascuns să-i poată sugruma cu mai multă ușurință.

Trădarea Italiei a îndignat pe toată lumea și în special pe foștii ei aliați.

Aceștia au și spus pentru a fi auziți: „Intrând în război cu Italia, pentru noi nu mai poate exista nici o convenție, de orice natură. Trădătorii nu se tratează după textul convențiilor cavalești. Pumnul austro-german va cădea pe capul Italiei cu greutatea dreptului de a distruge definitiv pe trădători. Ea va fi distrusă și dintr-o grădina frumoasă va fi transformată în cimitir”.

Teribile și groaznice cuvinte, dar așa trebuie să fie! Mândria și necinstea popoarelor trădătoare trebuie pedepsite cu distrugere, de oare ce numai astfel se poate pune capăt în viitor banditismului politic al unor popoare lacome de teritorii străine. Aceasta trebuie să conste o învâțătură pentru viitor, și de aceea ținem să punem faptul în evidență”...

Pedagogia de fete din Lugoj.

— Condițiile de înscriere. —

Direcțiunea institutului pedagogic gr. cat. de fete din Lugoj anunță On. public românesc condițiile de primire atât pentru pedagogie, cât și pentru Internat, care se susține pentru a înlesni creșterea fiitoarelor învățătoare române.

În pedagogie în cursul I. se primesc eleve, cari au absolvat cu succes bun cl. IV. gimn. reală sau civilă, sau cl. IV a școlii superioare de fete; în cursul II. se primesc: elevele cari au absolvat cu succes bun cursul I. al pedagogiei, cl. V. gimn. reală sau civilă cl. V. a școlii superioare de fete. La trecerea din cl. V. a școlilor medii sau cl. V. a școlii superioare de fete la cursul II. pedagogic se cere examen diferential. Petițiunile pentru primire să se înainteze Președintelui Ordinariat din Lugoj. Elevele, ai căror părinți nu locuiesc în Lugoj, sunt datoare să fie interne.

Documentele trebuincioase, cari se vor alătura la petițiune, sunt:

1. Atestat de botez; 2. Testimoniu școlastic din cl. IV. civ., sau din cursul I. prep. respective cl. IV—V. gimn. reală sau cl. IV—V. a școlii superioare de fete, 3. Atestat medical; 4. Atestat de

moralitate și identitate; 5. Atestat de revaccinare.

La caz, când eleva și-a întrerupt studiul, are să dovedească prin parohul local din ce motiv a făcut-o aceasta.

Despre primire fiecare elevă va fi în cunoștință cu finea lunii Iulie.

Texa pentru întreținere anuală e 400 cor., didactru 100 cor., taxa de înscriere 10 cor., și pentru fondul de penziune 12 cor. Plățile se fac anticipate. Taxa de întreținere se plătește în 3 rate, în 1 Septembrie 200 cor., în 1 Februarie 100 cor., în 1 Mai 100 cor. Elevele privatiste plătesc didactru 100 cor., taxa de înscriere 10 cor., și taxa de examen 40 cor.

Fiecare elevă internă să-și aducă rufărie de corp câte 6 bucăți, batiste 12 b., ciorapi 12 perechi, 3 ștergări de lavoar, 3 rânduri de rufărie de pat (6 fete de perini 3 cersafuri, 3 cuverte de plapomă), 1 mășărită albă, 6 servete, 6 ștergare, 1 matrată, 2 perne, 1 plapomă, 1 haină vânăt-închisă, care va servi de uniformă, 4 haine de casă dintre cari două să fie de vară, 2 de iarnă, 1 haină albă de vară, 4 șorturi, dintre cari 2 să fie din clot negru, cusute în formă de haină, 1 șal de iarnă, 1 umbrelă, 4 perechi de ghețe negre, 1 jachetă de iarnă și una de toamnă în culoare vânăt-închisă. Pălăriile se vor procura prin superioritatea internatului, ear prețul lor îl vor plăti părinții, 1 perie de haine, 1 perie de dinți, 1 pahar, 1 lavoar și 1 cană.

Conform unui ordin ministerial, în preparandile pentru fete la câte un curs nu se pot primi decât câte 30 eleve ordinare; drept aceea e consult ca elevele cari doresc să fie primite ca ordinare, să-și înainteze cât de în grabă recursurile înscrise cu atestatele trebuincioase.

Lugoj, 10 Iunie 1915.

Direcțiunea.

NOUTĂȚI.

Dela «Academia Română». Secretar general al «Academiei Române» a fost ales, în locul decedatului D. A. Sturdza, pe un period de 7 ani, domnul I. Negruzzi.

Contele Andrassy Gyula a fost numit din partea Majestății Sale căpitan la honvezi, în disponibilitate. Când va cere trebuința, contele se va înrola și va pleca pe câmpul de război.

Reprezentanța orașului Fiume a ajuns în conflict cu primarul orașului, căruia i-a denegat sprijinul. Guvernul dela Budapesta a disolvat reprezentanța și a încredințat o delegațiune cu administrarea orașului, având aceasta aceleași drepturi ca reprezentanța.

Zi aniversară. În 15 Iunie 1915 s'au împlinit șapte sute de ani, de când regele Ioan Fără Țară, un slab demnitar de alt fel, a aprobat legea fundamentală a libertăților engleze, celebra *Magna Charta*, care astăzi e păstrată în biblioteca Cotton dela Oxford. Această Cartă Mare din 15 Iunie 1215, hotărăște ca regele să nu decreteze dări fără voia mai marilor țării, să nu aresteze și să nu pedepsească pe cineva fără judecată egalilor săi și alte măsuri bune și frumoase pentru poporațiunea țării și pentru străini.

ment mai puțin de orice laudă, modestele sale mijloace, dăruindu-i prețioase colecțiuni de numismatică, documente, stampe și publicațiuni rare, a căror valoare nu se poate socoti în bani. A întemeiat apoi un fond de 100 000 lei, din venitul căruia să se trimită în Germania tineri pentru a se desăvârși în studiul agriculturii și să se facă achizițiuni pentru bibliotecă și pentru colecțiunile ei științifice. În Academie era înconjurat de toți cu cel mai mare respect, căci el rămăsese singurul reprezentant al uriașei generațiuni, care a pus temelile României de azi.

În răstimpul de 60 de ani aproape, de când intrase în serviciul statului, a avut să întâmpine multe greutăți, dar a avut și rarul noroc să-și consacre munca sa rodnică la săvârșirea celor mai mari acte naționale și la consolidarea țării. Activitatea acestui distins bărbat a lăsat urme însemnate în organizarea dferitelor servicii publice, pe unde a trecut în nenumărate rânduri ca conducător al mai multor departamente ministeriale și în trei rânduri ca cel dintâiu sfetnic al Tronului. Influența sa se poate constata și în economia națională în general, cu al cărei studiu se deprinsese încă de tânăr, căci ocupațiile sale de predilecție au fost dela început finanțele și științele de Stat.

(Va urma.)

Alegerile parlamentare din Grecia au dat rezultat nefavorabil pentru guvern. După știrile telegrafice sosite dela Atena, guvernul dispune de 140 voturi, iar Venizelos, fostul ministru-prezident de 180 voturi în camera grecească.

Premiu. Un cetățean italian din Chiaso a pus un premiu de câte 500 lire pentru militarul, care va înălța cel dintâi steag italian în Triest și în Trient.

Trenuri de băi. Cu ziua de Joi, 17 Iunie n., circulează earăș trenurile de băi între Sibiu și Ocna. Pleacă dela Sibiu: la 8.55 d. minereța, 2 ore d. a., și 3.30 d. a. Pleacă dela Ocna: la 9.37 înainte de amiază, 2.40 d. a., și 6.41 seara.

Adevărul nu se spune. Transporturi numeroase de răniți au sosit la Bologna, Cremona și Asti. Gazetele italiene scriu, că rapoarte generalului Cadorna ascund adevărul, vorbind aproape todeauna de înaintări fără lupte.

Congres oprit. Guvernul italian a oprit socialistii să-și țină congresul la Roma. Socialistii voiau să manifesteze în contra războiului.

Pomana unui mort. Nicolae Balint, țaran într'un sat lângă Biserica-albă, plecase în August 1914 la regimentul de honvezi nr. 24. De atunci nu s'a mai auzit de dânsul nimic, până când săptămâna trecută s'a vestit în sat, că Nicolae Balint a murit în război. Nevastă-sa și copiii l-au deplâns și i-au făcut obisnuita pomana. Când seara se adunase lumea la masă în cinstea răposatului, deodată intră în odaie soldatul Nicolae Balint obosit, dar săvâtos. Ospățul mortului s'a schimbat în praznic de veselie.

Două reprezentații de binefacere s'au dat în 19 Maiu n. e. la bioscopul Apollo din Sibiu, în favoarea „Cruții Roșii” și în a fondului de invalizi, alăturat la fondul Augusta. Venitul ambelor reprezentațiuni a fost de 299 cor. 90 fileri, care împărțit în două a fost trimis la locul destinației. Suprasolviri au făcut: doamna Pflapack 2 cor. doamna Prossinagg 1 cor. dl M. Strommer 40 fil. H. Pelger 40 fil. M. Weiss 40 fil. N. N. 20 fil. Comitetul filialei din Sibiu a „Cruții Roșii” a duce mulțumită dlui Emil Toth, directorul bioscopului pentru aranjarea acestor reprezentațiuni, precum și tuturor celor care au contribuit la rezultatul frumos material al lor.

† Ioan Stanca, paroh ort. rom. în Vurper după un morb îndelungat, împărțit fiind cu sfintele taine, a adormit în Domnul Luni în 14 Iunie n. la 1 oră d. m. în etate de 76 ani și în al 44-lea an al fericitei sale preoții și căsătorii. Rămășițele pământești ale regretatului defunct s'au asezat spre vecinică odihnă Mercuri în 16 Iunie n. la 3 ore d. m. în cimitirul bisericii gr. or. d. n. Vurper. Odihnească în pace și pomenirea fie-i vecinică!

Predici în catedrală. Din scăpare de vedere articolul publicat sub titlul acesta în numărul trecut al ziarului nostru a apărut nesemnăt *Ținem să declarăm, la insistența dlui prof. Dr. Bălan, că articolul nu e al redacțiunii, ci al domnului Dr. Ion Mateiu, reprezentant deci vederile și părerile autorului, cu cari redacțiunea ziarului nostru nu se identifică.* Domnul profesor Dr. N. Bălan are, după părerea noastră, o reputație bine stabilită ca predicator original și ca scriitor bisericesc.

Episcop între soldați. Episcopul reformmat Balazar al Dobriținu'ui a cerut dela ministrul de război înscuviințarea de a vizita regimentele din Ungaria aflătoare pe câmpul de război. Ministrul, cu deosebită bucurie, a înscuviințat cererea. Episcopul își va începe zilele acestea turneul și, însoțit de un protopop din Cluj, are să-și viziteze întâia credincioși cari se luptă împotriva Italiei, apoi pe cei ce se războiesc cu Serbia și în sfârșit pe cei din Galitia. S'a permis episcopului să înainteze până la front, să vadă trupele în tranșee, să asculte rugărilor soldaților și să mângâie pe cei ce au trebuință de consoare și îmbărbătare.

Încercare de a scăpa. Înainte cu câțiva ani s'a întâmplat, că locotenentul Hofrichter făcuse criminala încercare de a otrăvi pe ofițerii statului major, ale căror nume se găseau scrise pe lista de avansare înainte de dânsul. A zbutit să otrăvească pe unul, care murind a încetat de a mai sta în calea păcătoșului locotenent. Dar crima s'a descoperit și Hofrichter a fost osândit la temniță de 20 ani Mai târziu fostul locotenent a ajuns într-o casă de sănătate, căci se credea că suferă de alienație mentală. Ajutat de un îngrijitor, zilele acestea Hofrichter s'a străvestit și a fugit din spitalul militar. Un jandarm l-a recunoscut, și punând mâna pe dânsul l-a dus la institutul de unde fugise.

Preoțimea în armată. Ziarul din Roma Giornale d'Italia scrie, că în armata italiană sunt înrolați 18 mii de preoți și călugări. Din aceștia sunt capelani militari numai 700. O mie dintr'înșii s'au aplicat la serviciu sanitar. Restul face serviciu activ de combatanți.

Binefacerea unei opriri. Am anunțat, că Rusia la începutul actualului război a decretat oprirea băuturii de rachiu. Biroul de statistică din Nijni Novgorod a adunat rapoartele reprezentanților rurali asupra efectelor interzicerii băuturilor alcoolice. Eată câteva constatări, făcute în majoritate de țărani: „În satul nostru e liniște, nu mai vezi bătași, nu mai auzi ceartă și înjurătură.” — „De când s'a oprit vodca (rachiu), bețivii de altă dată s'au făcut oameni de omenie, familia lor e îmbrăcată și sătulă. Cuvinte de ocară nu se mai rostesc.” — „La noi femeile mai ales sânt multumite în urma opririi.” — „Oamenii satului sânt treji, ferestrele nu-s sparte, vasele rămân întregi, copiii nu-s desculți și goi, și nici nevestele nu sânt bătute.” — „Starea economică a comunei este acum neasămănat mai bună.”

Poșta redacției.

Săliște. Am primit corespondența abia astăzi, după încheierea numărului de față. În numărul viitor.

Note și impresii.

Dela examen. Învățătorul vorbise școlărilor săi români despre Labirintul din mitologie și despre sborul lui Icar, fiul neascultător, ale cărui aripi se topiseră de căldura soarelui...

La examenul dela sfârșitul anului învățătorul pune întrebarea: „Știți voi, copii, cum a chemat pe tinărul acela, care s'a înălțat odată pe aripi în văzduh, sburând tot mai sus spre soare?”

Școlarii (însufleți): „Vlaicu!”

Stil și stil. Publicul francez primește cu multă aversiune comunicatele zilnice de pe câmpul de război ale statului major rusesc și cu multă simpatie comunicatele lui French, generalisimul trupelor engleze. De ce? Pentru că Rușii se exprimă într'un mod greoiu, bătăran, într'un stil pe care nu-l poate mistui fineța franceză. Iată ce telegrafiază ei: „Ne-am retras de pe linia cutere și cutare... Am evacuat fortăreața Psemysl... Dușmanul a intrat în Iaroslavl... orașul Stanislav a fost ocupat de dușman...” Ce stil prost! Generalul French însă se exprimă astfel: „Singura piedecă pentru o ședere mai îndelungată a trupelor engleze în tranșeele dela locul cutare, a fost focul eficace și neîntrerupt al bateriilor germane...” Ce stil frumos, elegant! În realitate însă și French spune același lucru: că Englezii fug din calea Nemților, tot așa ca și Rușii.

O judecată. Într'un ziar din Viena citim următoarea istorie cu haz: Țăranului, se știe îi place să aște pământ cât de mult. Dela regula aceea s'a nu face excepție nici rutenul galician. S'a întâmplat că năvălind rușii în ținutul Galitiei, castelele au rămas pustii, căci domniile s'au împrăștiat care în cotro. La Przemyśl venise generalul Evreimov ca guvernator. Om robust și aspru, care întrebuită bucuros cunul la caz de nevoie. Într-o zi eată sosește o deputație dintr'un sat vecin. Erau ruteni țărani, cari se prezintă cu umilință și lăchăciune, și spuseră generalului, că satul ar avea o deosebită rugămintă, anume: Să se îndure Maria Sa, domnul stăpânitor, și să împartă țăranilor pământurile fostului proprietar polon, care fugise dinaintea rușilor. Evreimov se îndreaptă către primul vorbitor și-l întreabă: „Cât ți-ar trebui, fule?” — „Treizeci de jugere, măria ta!” — „Dar ție?” întreabă pe al doilea țăran. — „Mie numai 25.” Și așa mai încolo, unul cerea 20, altul se mulțumea cu 15. În sfârșit Evreimov se adresă către un ruten cu față de vulpe: „Și tu, băiete, cam cât ai vrea?” Țăranul clipi viclean și zise: „Atât cât se va milostivi inima bună a Mariei Tale!” și sărută smerit mâna generalului. Un scriitor însemnat în registru cererile țăranilor. Sfârșindu-se audiența, Evreimov a pus în șir pe toți țăranii doritori de pământuri și a strigat să vie cazacii: fiecare țăran a luat imediat atâtea lovituri de cnut, câte jghere ceruse din averea altuia. Când sosi rândul la ultimul țăran, care se încrezuse în inima milostivă a Mariei Sale, Evreimov îl cinși cu o palmă zăravăna peste față și-l trimise pe urmele tovarășilor biciuiți.

Invitare.

Baia sărată în Szászsebes (Sebeșul săsesc) societate pe acții își va ține **Duminecă în 27 Iunie 1915** la 2 ore p. m. în sala de sedințe a casei orașenești

a treia adunare generală ordinară, la care se invită P. T. domnii acționari.

Obiectele de pertractat sunt:

1. Raportul anual al direcției și prezentarea bilanțului cu 31 Decembrie 1914.
2. Raportul consiliului de inspecție.
3. Darea absolutivului direcției.
4. Propunere pentru remunerarea casierului substituit.
5. Alegerea din nou a direcției (7 membri ordinari și 2 suplenți).

Notă: Dreptul de votare în adunarea generală să efectueze în persoană sau prin un acționar, ca plenipotențiat. Pentru legitimare servește arătarea acțiilor. Plenipotențiatii sunt rugați a preda plenipotențele lor prezidiului înainte de începerea adunării.

Szászsebes, la 10 Iunie 1915.

(85) 2-2

Direcțiunea.

În editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane, în traducere românească, făcută de dl Teodor V. Păcățian, redactorul „Telegrafului Român” a apărut:

Evangelia ca bază a vieții,

celebra lucrare a lui G. S. Petrow, în care carte sunt tratate cu multă putere de convingere temele următoare: *Principiile fundamentale ale civilizației. Educarea conștiinței în spirit creștin. Degenerarea morală. Sublimitatea evangheliei. Împărăția lui Dumnezeu.*

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană din Sibiu**. Prețul unui exemplar e 1 cor. 50 fileri plus 5 fileri porto poștal.

Revânzătorilor li se dă 20% rabat.

A apărut

În editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Carte de rugăciune,

În care se cuprind: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluște-mă Dumnezeu” etc.; Simbolul credinței; Simbolul credinței; rugăciune de seară; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei cruci; rugăciune către Domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legată în coloare roșie și vânată cu 20 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Prețurilor, profesorilor și învățătorilor, la comanda de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă 20% rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corectă, nu numai pentru trebuințele sufletești ale ori căruia creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostașii din război, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

A apărut

În editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Rânduiala Liturgiei

Carte de rugăciune

pentru tinerimea gr.-or. ort. română

În care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluște-mă Dumnezeu” etc.; Simbolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Efrem; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înaintea de mărturisire; rugăciunile înainte de împărtășirea cu s. cuminăcătura ale marelui Vasile și Ioan gură de aur; rugăciuni după împărtășirea cu s. cuminăcătura; rugăciunile de seară și rugăciunea cinstitei cruci.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legată frumos, în coloare roșie, cu 40 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar

Revânzătorilor li se dă rabat 20%.

La **Librăria arhidiecezană din Sibiu** se află următoarele

Icoane sfinte

tipărite în tipografia cărților bisericești din București și aprobate de sfântul Sinod din România.

Icoane mărimea 20×25 cm.

Nașterea Domnului nostru Iisus Cristos . . .	—20
Botezul Domnului nostru Iisus Cristos . . .	—20
Învierea Domnului nostru Iisus Cristos . . .	—20
Sfântul Modest . . .	—20
Sfântul Ilie Prorocul . . .	—20
Sfântul Ioan Botezătorul . . .	—20
Domnul nostru Iisus Cristos în vestminte de Arhieru . . .	—20
Incoronarea Maicii Domnului . . .	—20
Sfinții Apostoli Petru și Pavel . . .	—20

Icoane mărimea 40×50 cm.

Judecata Domnului nostru Iisus Cristos . . .	—45
Sfântul Ilie Prorocul . . .	—45
Învierea Domnului nostru Iisus Cristos . . .	—45
Botezul Domnului nostru Iisus Cristos . . .	—45
Nașterea Domnului nostru Iisus Cristos . . .	—45
Sfântul Ioan Botezătorul . . .	—45
Sfinții Apostoli Petru și Pavel . . .	—45

Icoane mărimea 15×23 cm.

Maica Domnului nostru Iisus Cristos . . .	—30
Sfântul Gheorghe . . .	—30
Sfântul Nicolae . . .	—30
Sfinții Împărați Constantin și Elena . . .	—30
Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril . . .	—30
Sfânta Paraschiva . . .	—30
Sfântul Dumitru . . .	—30

Icoane mărimea 22×34 cm.

Maica Domnului nostru Iisus Cristos . . .	—45
Sfânta Treime . . .	—45
Sfântul Gheorghe . . .	—45
Sfântul Dumitru . . .	—45
Sfântul Nicolae . . .	—45
Sfinții Împărați Constantin și Elena . . .	—45
Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril . . .	—45
Sfinții Trei Erarhi, Vasile, Grigore și Ioan . . .	—45

Tablouri (Portrete).

Icoana Înmormântării pe hârtie (aer) . . .	1—
Icoana Înmormântării pe pânză (aer) . . .	5—
Proscemia tipărită cu litere latine . . .	—50
Sfânta și Marea Vineri a Patimilor, adevărată oclă a bisericii în seara acelei zile mari, formatul 50×65 cm. reproduc în culori . . .	2—
Pentru pache și porto să se adauge 30—40 fil. Mitropolitul Ioan Mețianu, format mare . . .	2—
Mitropolitul Șaguna, format mare 2 cor., mic 50 fil., tipărit pe carton cromoheliografic . . .	5—
Mitropolitul Miron Romanul . . .	2—
Goșdu . . .	2—

La **Librăria arhidiecezană, Sibiu**, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiași și în dos, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Aceiași legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Aceiași legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliști și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, cu cutie de păstrat **38 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copcii **27 cor.**

Cărți nouă apărute

se află de vânzare la

Librăria arhidiecezană, Sibiu.

Biblioteca Teatrală

edită de Societatea Fondului de Teatru Român.

- Nr. 28. Teodor Abt, Bucătăreasa, comedie într'un act. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 30. Aurelia Păcățian-Rubenscu, Iepurașii la școală, cinci piese teatrale, dialoguri și patruleguri. Prețul 20 fileri. + 5 fil. porto.
- Nr. 31. Max Maurey, Farmacistul, comedie într'un act. Prețul 32 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 32. Andre Mycho, Glorie postumă, comedie într'un act. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 33. Jana Marni, O Repetiție, dialog. Prețul 20 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 34. Alfred de Musset, Un Capriciu, comedie într'un act. Prețul 48 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 35. C. Goldoni, Un Accident Curios, comedie în 3 acte. Prețul 60 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 36. Yves Mirande, Zoe, comedie într'un act. Prețul 26 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 37. Fr. de Schiller, Wilhelm Tell, dramă istorică în 5 acte în versuri, traducere în forma originală de Stefan O. Iosif. Prețul 90 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 38. Georges Courtenne, Învingeri strălucite, piesă într'un act. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 39. Micul mîcinos, comedie în 2 acte, localizată de Bujorel. Prețul 30 fileri. + 5 fil. porto.
- Nr. 40. I. Russu Șirianu, Militărește, comedie într'un act. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 41. Horia Petra-Petrescu, Poezii și Monologuri de declamat broș. I. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 42. Capra cu trei iezi, piesă pentru copii, în trei tablouri după povestea lui I. Creangă, de Radu Prișcu. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 43. Victor Eftimiu, Crăciunul lui Osman, tragi-comedie într'un act. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Cosinzeana

care e redactată de anul profesor Marin Demetrescu din Craiova, au apărut până acum:

- Nr. 1. I. H. Fabre, Din Moravurile și Poriurile insectelor, ed. II. Prețul 30 fileri. + 5 fil. porto.
- Nr. 2—3. M. Demetrescu, Începuturile Omenirii, ed. II. Prețul 50 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 4—5—6. Ilie N. Gelep, Pământul și Omul, partea I. Asia. Prețul 75 fileri. + 10 fil. porto.
- Nr. 7—8. M. Demetrescu, Lecturi Geologice. Prețul 50 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 9. Constantin Rădulescu, Culegeri științifice. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Națională

redactată de anul D. Vasiliu-Bacău.

- Nr. 51—52—53. Pedagogia și Medicina, Primejdia Alcoolismului și Vitejia Românilor. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 54—55—56. Bulgarii, Folioasele Chemiei și Solidaritatea. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 57—58—59. Apărarea Națională, Rușii și Sgârzenia. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Flacăra.

- Nr. 7—8—9. H. G. Wells, Primii Oameni în Lună. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.
- Nr. 10. V. Eftimiu, În temnițele Stambulului, romane. Prețul 60 fil. + 10 fileri. porto.
- Nr. 11. Onoto Watana, Privighitoarea Japonieză, roman din viața japoneză. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 12. Edmond Rostand, Romanțioșii. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 13. Victor Eftimiu, Ave Maria, dramă în 3 acte. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Biblioteca Minerva.

- Nr. 131—132. Tit. Liviu, Războiul Romanilor cu Hanibal I—II. Prețul 60 fileri. + 10 fil. porto.
- Nr. 133. B. Constant, Pribeagul. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 134. George Ohnet, Jale și bucurie. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 135. Saltikow-Scedrin, Povești. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

- Nr. 136. Al. Cazaban, Rozica. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 137. Harriet Beecher Stowe, Coliba lui moș Toma. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 138. Al. Dumas Tatăl, Cei doi studenți. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 139. Voltaire, Povestiri. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 140. Carl Ewald, Icoane din viața plantelor și animalelor II. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 141. Edmond Haraucourt, Pelisson. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 142. V. Rakosi, Satul meu. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 143—144. Camille Cocuand, Suferințele Vulturului. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 145. Arthur Conan Doyle, Doctorul negru. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 146. I. Ciocărlan, Fără noroc. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 147. C. Dem, Oamenii Zilei. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 148. I. Dragoslav, Povești de Crăciun. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 149. A. Fogazzaro, Povestiri. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 151. Lamartine, Raphael, vol. I. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 153. Emilia Tailler, Dragoste de scriitor sau romanul lui Victor Hugo. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 154. Louis Jacolliot, Vânătorii de robi dealungul Nilului albastru. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 156. Guy de Maupassant, Strigăt de alarmă. Prețul 30 fil. — 5 fil. porto.

Biblioteca Istorică.

- Nr. 17. Puinul Vulturului, după D. La-croix. Prețul 70 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 18. C. Paul și A. Marcu, În Bulgaria. Prețul 70 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 19. A. Dumas-Tatăl, Enric IV, istoria anecdotică a Franței. Prețul 80 fil. + 10 fil. porto.

Biblioteca pentru toți.

- Nr. 862. Maurice Maeterlact, Sora Beatrice, miracol în 3 acte. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 863—864. Vasile Conta, Încercări de Metafizică, materialistă. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 865—866. G. Alina, Arta de a vorbi în societate și diferite ocazii. Principii oratorice și modeluri de toasturi, mici cuvântări etc. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 867—868. John Ruskin, Omori și Grădini, trei conferințe. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 869. Ioan Nenitescu, Pui de Lei, poezii Eroice și Naționale. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 870. D. Anghel, Steluța, Fantazii și Paradoxe. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 871. A. Robida, Pe Clopotniță. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 872. N. G. Rădulescu-Niger, Unchiul Christea. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 873. G. D'Annunzio, Pământ virgin, romane și schițe. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 874—875. Paul Bourget, Dureroasa Enigmă. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 876—877. Dem. Mledenovici-Dalmed, Curs Teoretic și Practic de Scamatorie. Magie artificială. Prestidigitatie pentru amatori și profesioniști. Prețul 60 fileri. + 10 fil. porto.
- Nr. 878. C. Apostoliu, Povești alese pentru copii. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 879—880. Alfred de Musset, Emelina Margot, romane. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 888—889. V. Conta, Teoria Fatalismului. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 890. C. C. Salustius, Despre Conjurarea lui Catilina, trad. din latinește. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 891—892. I. Budai-Deleanu, Țiganiada, poemă eroic-comică în 12 cânturi. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.
- Nr. 893. I. Turghenev, Anciar sau Arborele Morții. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 894. M. Davidescu, La Fântâna Castaliei, poezii. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.
- Nr. 895. A. Gehov, Farmacista, romane și schițe. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Requisite de scris

se pot procura dela

Librăria arhidiecezană